

såkaldte Stockholmdeklaration er der dermed skabt et grundlag for, at den danske regering ændrer praksis og hermed får de tyske myndigheder til at åbne deres arkiver, hvilket de sidste sommer erklærede sig villige til.

Svar (14/2 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

I mine besvarelser af spørgsmål nr. S 1319 i Folketingsåret 1998/1999 og spørgsmål nr. S 420 fra indeværende samling har jeg givet udtryk for min principielle holdning til offentliggørelse af konkrete oplysninger om navngivne, eftersøgte personer i Danmark. Jeg er fortsat af den opfattelse, at offentliggørelse af sådanne oplysninger i Danmark alene bør ske, når efterforskningsmæssige grunde eller andre tungtvejende hensyn taler herfor.

For så vidt angår de tyske myndigheders beslutning om eventuel offentliggørelse af oplysninger vedrørende sagerne mod de personer, der er nævnt i den verbalnote, som Danmark i 1965 fremsendte til den tyske ambassade, må dette afgøres af de tyske myndigheder efter de relevante tyske regler. Som anført i min besvarelse af spørgsmål nr. S 420 tilkommer det ikke Justitsministeriet at tage stilling til indholdet eller den konkrete anvendelse af tyske regler om aktindsigt. På denne baggrund finder jeg heller ikke grundlag for at rette henvendelse til de tyske myndigheder vedrørende behandlingen af anmodninger om aktindsigt i de nævnte sager.

Spm. nr. S 1424

Til statsministeren (7/2 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren oplyse, om statsministeren har foretaget ændringer i ressortfordelingen mellem statsministeren og udenrigsministeren i forbindelse med statsministerens indblanding i Østrigs regeringsdannelse, og - i benægtende fald - vil statsministeren da forklare, med hvilken begrundelse statsministeren i den konkrete sag har overtaget udenrigsministerens kompetence til at handle på Danmarks vegne i internationale anliggender?«

Begrundelse

I overensstemmelse med mangeårig praksis varetages dansk udenrigspolitik af Udenrigsministeriet, hvilket rummer den indlysende fordel, at den fornødne viden og ekspertise kan danne baggrund for væsentlige udenrigspolitiske dispositioner, og at selve udførelsen af udenrigspolitiske beslutninger kan ske på en måde, der er værdig og i overensstemmelse med internationale kutyper.

Statsministeren og hans kollegers intervention i indenrigspolitiske forhold i Østrig - med specifikke partipolitiske krav til den østrigske regeringsdannelse - er - efter det oplyste - sket fuldstændig uden, at statsministeren har inddraget sin udenrigsminister eller Udenrigsministeriets embedsmænd. Statsministerens og hans europæiske partifællers spontane ophidselse har derved fået en inkompetent og klodset fremtræden, som er uværdig for dansk diplomati og har skabt vanskeligheder i den indbyrdes tillid mellem nationerne i Europa, som det kan blive vanskeligt at genoprette.

Da det langtfra kan udelukkes, at sagen kan få alvorlige konsekvenser for det fremtidige europæiske samarbejde, er der grund til at forlange klarlagt, om statsministeren reelt er i gang med at foretage en omlægning af ressortfordelingen imellem Udenrigsministeriet og Statsministeriet, således at erfarne diplomaters arbejdsområde i fremtiden skal overtages af uerfarne, men lidenskabelige partikammerater med et skingert toneleje.

I bekræftende fald bedes statsministeren oplyse, hvilke arbejdsopgaver der i fremtiden må forventes fjernet fra Udenrigsministeriet. I benægtende fald bedes statsministeren forklare, med hvilken begrundelse statsministeren i den konkrete sag har anset det for nødvendigt at handle på egen hånd uden at have Udenrigsministeriets kompetence til rådighed.

Svar (17/2 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der er ikke foretaget ændringer i ressortfordelingen. I henhold til grundloven § 19, stk. 1 handler regeringen på rigets vegne i mellemfolkelige - det vil sige i udenrigspolitiske - anliggender.